

3. februar 2021
Sagsnr.: 18/01353 (32216)
THEL

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

IKKE MEDHOLD i klage over afgørelser om nedsættelse af grundbetaling 2015 og grøn støtte og om inddragelse af overskydende betalingsrettigheder i Mariagerfjord Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 27, stk. 1 og stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v., og artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013,¹ jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteleven.²

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over Natur-Erhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 21. marts 2016 om nedsættelse af grundbetaling og grøn støtte 2015 og Landbrugsstyrelsens afgørelse af 23. marts 2016 om inddragelse af overskydende betalingsrettigheder på A 1, 9500 Hobro.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.³

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

² Lovbekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteleven).

³ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelserne er den 18. april 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af landbruger, der er repræsenteret ved konsulent.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har navnlig anført, at mark 1b var støtteberettiget. Endvidere kan klager ikke acceptere det antal betalingsrettigheder, som Landbrugsstyrelsen har inddraget.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Den 10. april 2015 har klager indsendt ændring af fællesskema 2015 og ansøgt om grundbetaling og grøn støtte til i alt 45,22 ha. Klager har i ”Markplan og grundbetaling” blandt andet ansøgt om grundbetaling til 1,94 ha med vårhavre i mark 1-0, hvori den påklagede mark 1b er beliggende.

Samme dag har Landbrugsstyrelsen kvitteret for modtagelsen af klagers fællesskema 2015. Det fremgår af oversigten over klagers oplysninger, at klager har ansøgt om grundbetaling til 45,22 ha og at styrelsen har registreret betalingsrettigheder svarende til 46,03 ha.

Landbrugsstyrelsen har gennemført kontrol i klagers bedrift den 13. juli 2015 og den 29. oktober 2015. Det fremgår af styrelsens høringsbrev af 4. november 2015 med kontrolrapport, kontrolskemaer og fotodokumentation, at styrelsen bl.a. har konstateret overtrædelser af reglerne vedrørende grundbetalingsordningen, idet aktivitetskravet ikke var overholdt på de græsarealer, der er kontrolleret ved efterkontrollen. Af Skema A, ”Opgørelse over arealer” fremgår, at styrelsen har medregnet i alt 44,12 ha af de anmeldte 45,21 ha, hvilket giver en overanmeldelse på 1,09 ha. Af skema D, ”Ikke-støtteberettigede arealer” har kontrolløren som begrundelse for underkendelsen af mark 1b på 0,30 ha anført: ”Græs: ikke slået mindst én gang i perioden 1. juni til 15. september”. I skema G, ”Marker med andre afgrøder end oplyst i Fællesskemaet” har kontrolløren anført, at afgrøden i mark 1b var anmeldt som vårhavre, og at den konstaterede afgrøde var ”græs uden kløvergræs (omdrift)”.

Klager har den 16. november 2015 fremsendt bemærkninger til kontrolbesøget. Klager har anført, at delmark 1b er ansøgt som del af mark 1-0, som er 1,95 ha, og derfor udgør delmark 1b på 0,30 ha mindre end 50 % af marken, hvorfor delmarken ifølge klager ikke skal trækkes fra grundbetalingen. Ifølge klager indgår delmarken i hønsegården og har derfor været afgræsset af fjerkræ. Klager har herom henvist til vejledning om direkte

arealstøtte 2015, hvor det fremgår, at minimum 50 % af et areals plante-dække skal være under 40 cm i perioden 1. juni til 15. september. Endvi-dere har klager svært ved at se, hvordan kontrolløren ud fra den fysiske kontrol den 19. oktober 2015 kan bedømme, om arealerne levede op til kravene ca. en og en halv måned tidligere.

Den 17. november 2015 har kontrolløren afgivet bemærkninger til klagers høringssvar. Om mark 1b har kontrolløren oplyst, at arealet er hønsegård, men afgræsningen med hønsene har ikke kunnet holde arealet, så 50 % af arealet bar tydeligt præg af afgræsning. Kontrolløren har også oplyst, at arealet ikke er blevet slået.

Landbrugsstyrelsen har den 21. marts 2016 truffet afgørelse om direkte arealstøtte 2015. Styrelsen har nedsat klagers støtteberettigede areal til grundbetaling med 1,10 ha til 44,11 ha. Endvidere har styrelsen anført, at klager opfyldte de grønne krav og derfor får fuld støtte til de 44,11 ha. Da arealafvigelsen på 1,10 ha udgør 2,49 procent af det fastslåede areal, har styrelsen ikke nedsat støtten yderligere, og det fastslåede areal på 44,11 ha danner derfor grundlag for udbetalingen af støtten. Styrelsen har i afgørelsen angivet en oversigt over de nedsatte delarealer, som tilsammen udgør de 1,10 ha. Som begrundelse for underkendelsen af mark 1b, som udgør 0,30 ha af de 1,10 ha, har styrelsen anført, at kontrolløren konstaterede, at marken var en del af hønsegården, og ikke mark 1-0, og marken skal derfor underkendes, da hønsene ikke har kunnet afgræsse nok. Styrelsen har endvidere anført, at det er en støttebetingelse for græsarealer, at de enten skal afgræsses eller slås mindst én gang i perioden 1. juni til 15. september for at overholde aktivitetskravet, jf. § 27, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014. Endvidere har styrelsen anført, at hvis marken anvendes til afgræsning i perioden, skal mindst 50 % af arealet fremstå afgræsset jævnt henover arealet, og plantedækket skal være under 40 cm højt. Styrelsen har herom henvist til 27, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014.

Den 23. marts 2016 har Landbrugsstyrelsen truffet afgørelse om inddragelse af betalingsrettigheder svarende til 1,92 ha, som ikke blev udnyttet i 2015. Styrelsen har henvist til artikel 21, stk. 3, og stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013⁴ og præmis 33 i præamblen til forordning (EU) nr. 639/2014.⁵ I afgørelsen har styrelsen for de tre berørte betalingsrettigheder

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

⁵ Kommissionens Delegerede Forordning (EU) Nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning.

i skema angivet, betalingsrettighedernes værdi pr. ha, størrelsen inden inddragelse, den inddragede størrelse i ha og ejers CVR-nr. Styrelsen har anført, at når flere betalingsrettigheder har samme værdi pr. ha, og der både er betalingsrettigheder som landbruger ejer og forpagter i gruppen med den lave værdi, inddrager styrelsen samme andel af de ejede og de forpagtede betalingsrettigheder, jf. § 6 i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014.

2.2 Klagernes indhold

Klager har i mail af 18. april 2016 klaget over afgørelsen om direkte støtte 2015 og anført, at mark 1b var støtteberettiget. Endvidere har klager i en anden mail af samme dato klaget over inddragelsen af betalingsrettigheder og anført, at klager ikke kan acceptere det antal betalingsrettigheder, som Landbrugsstyrelsen har inddraget.

Den 15. september 2016 har klager indsendt bemærkninger til Landbrugsstyrelsens bemærkning af 21. juni 2016 til klagen. Klager har oplyst, at mark 1b er hønsegård for de høner, som producerer konsumæg. Klager har anført, at det er vigtigt, at der er varierende plantehøjde og plantearter i hønsegården. Ifølge klager foretrækker hønsene skjul, og det høje græs er med til at opfylde kravet til dyrevelfærd hos de økologiske høns. Var marken brakpudset, ville den efter klagers opfattelse være værdiløs som hønsegård, fordi hønsene ikke turde gå derud. Under hensyntagen til dyrenes ve og vel har klager fastholdt, at plantedækket er passeret korrekt og dermed støtteberettiget.

2.3 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Den 22. juni 2016 har Landbrugsstyrelsen oversendt sagen til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri med bemærkninger til klagen.

Landbrugsstyrelsen har i bemærkningerne dateret den 21. juni 2016 anført, at mark 1b ved kontrollen blev oprettet som en selvstændig mark, fordi det blev konstateret, at afgrøden i marken ikke var vårhavre, som anmeldt for mark 1-0 og som konstateret i den øvrige del af mark 1-0, men var tilsået med græs uden kløvergræs (omdrift). Styrelsen har endvidere oplyst, at markerne var fysisk adskilt af et hegn, og at de to afgrødegrupper har forskellige aktivitetskrav, hvorfor de ikke kan anmeldes som en mark, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014. Endvidere har styrelsen konstateret, at aktivitetskravet om afgræsning eller slåning ikke var opfyldt. Styrelsen har henvist til, at hvis man anvender afgræsning frem for slåning til at overholde aktivitetskravet, skal mere end 50 % af plantedækket fremstå afgræsset og under 40 cm højt den 15. september. Endvidere har styrelsen henvist til, at områder større end 100 m², der ikke lever op til kravene, ikke er støtteberettigede, jf. § 27, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014.

Angående betalingsrettigheder har Landbrugsstyrelsen oplyst, at klager i 2015 rådede over betalingsrettigheder svarende til 46,03 ha og var berettiget til at modtaget grundbetaling for 44,11 ha. På det grundlag har styrelsen inddraget de ikke udnyttede betalingsrettigheder svarede til forskellen på 1,92 ha, jf. artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013.

Landbrugsstyrelsen har den 20. september 2016 fremsendt bemærkninger til klagers bemærkninger af 15. september 2016. Ifølge styrelsen er det op til en ansøger selv at sikre, at de landbrugsdyr, han vælger til afgræsning, kan afgræsse arealet tilstrækkeligt, og at arealet egner sig til den valgte slags dyr. Det er således efter styrelsens opfattelse ikke relevant for vurderingen af mark 1b, om det lever op til dyrevelfærdskrav for en hønsegård, da dette ikke er en støttebetingelse på grundbetalingsordningen, jf. § 27, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

- 1) Støtteberettigelse af mark 1b til grundbetaling
- 2) Inddragelsen af betalingsrettigheder

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Landbrugsstyrelsens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Ad 1) Støtteberettigelse af mark 1b til grundbetaling

Det fremgår af § 2, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1592 af 16. december 2014 om markblok og elektronisk fællesskema, at der ved mark forstås et sammenhængende jordstykke, som i fællesskema anmeldes med én afgrødekode.

Af bekendtgørelsens § 27, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v., fremgår det, at arealer med permanent græs og græs i omdrift skal slås mindst én gang årligt inden for perioden fra den 1. juni til den 15. september.

Det følger af bekendtgørelsens § 27, stk. 3, at slåning på permanente græsarealer og græs i omdrift kan erstattes af afgræsning inden for samme periode, som nævnt i stk. 1. Afgræsningen skal udføres på en sådan måde, at mere end 50 procent af plantedækket fremsår afgræsset og under 40 cm højt den 15. september. Områder på marken større end 100 m², der ikke

fremstår anvendt til afgræsning den 15. september, er ikke støtteberettigede.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at mark 1b ikke er støtteberettiget til grundbetaling i 2015.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet først vurderet, at mark 1b skal betragtes som en selvstændig mark. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at Landbrugsstyrelsen ved kontrollen konstaterede, at afgrøden i den del af mark 1-0 på 0,30 ha, som styrelsen benævnte 1b, ikke var vårhavre som anmeldt, men græs uden kløvergræs (omdrift). Nævnet har også lagt vægt på, at mark 1b var fysisk adskilt af et hegn fra markdelen med vårhavre, og at de to afgrødekoder har forskellige aktivitetskrav. Nævnet finder dermed, at markdelen på 0,30 ha med græs uden kløvergræs, ikke opfylder støttekriterierne for vårhavre. Endvidere finder nævnet også, at marken ikke kan indgå i mark 1-0, men skulle være anmeldt som en selvstændig mark, jf. § 2, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1592 af 16. december 2014.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har dernæst vurderet, at mark 1b ikke er støtteberettiget til grundbetaling efter støttekriterierne for afgrøden græs uden kløvergræs (omdrift). Nævnet har her først vurderet, at aktivitetskravet i § 27, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014, om mindst en årlig slåning mellem den 1. juni til den 15. september, ikke var opfyldt. Nævnet har ved denne vurdering lagt vægt på, at styrelsen ved kontrollen har konstateret, at marken ikke var slået. Nævnet har herefter vurderet, at aktivitetskravet i bekendtgørelsens § 27, stk. 3, i mark 1b ikke var opfyldt. Nævnet har her lagt vægt på, at styrelsen ved kontrollen har konstateret, at afgræsningen med hønsene ikke har været tilstrækkeligt til, at 50 % af arealet bar tydeligt præg af afgræsning. Nævnet har endvidere lagt vægt på billedokumentationen fra kontrollen, som understøtter kontrollørens vurdering. På baggrund af billederne finder nævnet det i øvrigt også ubetænkeligt at lægge kontrolresultatet til grund, selvom kontrollen er udført 19. oktober 2015.

Dermed finder nævnet, at mark 1b ikke er støtteberettiget til grundbetaling, jf. § 27, stk. 1 og stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014.

Det forhold, at hønsegården er afgræsset af høner, som producerer konsumæg og foretrækker højt græs til skjul, kan ikke føre til et andet resultat. Nævnet har her lagt vægt på, at aktivitetskravet om slåning eller afgræsning i bekendtgørelsens § 27, stk. 1 og stk. 3, er umiddelbart gældende uanset hvilke dyr, der anvendes til afgræsningen.

3.2.2 Ad 2) Inddragelsen af betalingsrettigheder

Af artikel 21, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1307/2013 følger, at når en medlemsstat har besluttet at beholde de eksisterende betalingsrettigheder efter stk. 3, og når antallet af betalingsrettigheder, som en landbruger råder over

på sidste dag for indgivelse af støtteansøgningen, overstiger antallet af støtteberettigede hektar, som landbrugeren anmelder i sin støtteansøgning og har til rådighed på sidste mulige dato for ændring af støtteansøgningen, udløber det antal betalingsrettigheder, der overstiger antallet af støtteberettigede hektar, på sidstnævnte dato, dvs. datoen for sidste mulige ændring af støtteansøgningen det pågældende støtteår.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1544 af 16. december 2014 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v., at betalingsrettighederne videreføres efter den 1. januar 2015 og således ikke udløber efter artikel 21, stk. 2, i forordningen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klagers overskydende betalingsrettigheder svarende til 1,92 ha skulle inddrages.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at ansøger har ansøgt om grundbetaling til 45,21 ha, og at Landbrugsstyrelsen har konstateret en arealafvigelse på i alt 1,10 ha, hvori de 0,30 ha fra mark 1b indgår. Nævnet har herefter konstateret, at grundlaget for udbetaling af grundbetaling udgør 44,11 ha.⁶ Herefter har nævnet lagt vægt på Landbrugsstyrelsens oplysning om, at klager i støtteåret 2015 rådede over betalingsrettigheder svarende til 46,03 ha.

På den baggrund finder nævnet, at klager i støtteåret 2015 havde uudnyttede betalingsrettigheder svarende til 1,92 ha,⁷ som derfor skulle inddrages, jf. artikel 21, stk. 4, i forordningen.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 21. marts 2016 om nedsættelse af grundbetaling og grøn støtte 2015 og Landbrugsstyrelsens afgørelse af 23. marts 2016 om inddragelse af overskydende betalingsrettigheder på A 1 , 9500 Hobro.

⁶ 45,21 ha – 1,10 ha = 44,11 ha.

⁷ 46,03 ha – 44,11 ha = 1,92 ha.